तस्मिन्गते महाभागे लपितां प्रति भारत ।
अपत्यस्नेहसंविग्ना जरिता बह्वचिन्तयत् ॥ १३ ॥
न जहौ पुत्रशोकार्ता जरिता खाण्डवे सुतान् ।
बभार चैनान्संजातान्स्ववृत्त्या स्नेहविह्वला ॥ १४ ॥
5 ततो ऽग्निं खाण्डवं दग्धुमायान्तं दृष्टवानृषिः ।
मन्दपालश्चरंस्तस्मिन्वने लपितया सह ॥ १५ ॥
तं संकल्पं विदित्वास्य ज्ञात्वा पुत्रांश्च बालकान् ।
सो ऽग्निं तुष्टाव विप्रर्षिर्ब्राह्मणो जातवेदसम् ॥ १६ ॥
त्वमग्ने सर्वलोकानां मुखं त्वमसि हव्यवाट् ।
10 त्वमन्तः सर्वभूतानां गूढश्चरसि पावक ॥ १७ ॥
त्वामेकमाहुः कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ।
त्वामष्टधा कल्पयित्वा यज्ञवाहमकल्पयन् ॥ १८ ॥
त्वया विश्वमिदं सृष्टं वदन्ति परमर्षयः ।
त्वदृते हि जगत्कृत्स्नं सद्यो नश्येद्धुताशन ॥ १९ ॥
15 तुभ्यं कृत्वा नमो विप्राः स्वकर्मविजितां गतिम् ।
गच्छन्ति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीम् ॥ २० ॥
त्वामग्ने जलदानाहुः खे विषक्तान्सविद्युतः ।
दहन्ति सर्वभूतानि त्वत्तो निष्क्रम्य केतवः ॥ २१ ॥
जातवेदस्त्वयैवेदं विश्वं सृष्टं महाद्युते ।
20 तवैव कर्मविहितं भूतं सर्वं चराचरम् ॥ २२ ॥
त्वयापो विहिताः पूर्वं त्वयि सर्वमिदं जगत् ।
त्वयि हव्यं च कव्यं च यथावत्संप्रतिष्ठितम् ॥ २३ ॥
त्वमेव दहनो देव त्वं धाता त्वं बृहस्पतिः ।
त्वमश्विनौ यमो मित्रः सोमस्त्वमसि चानिलः ॥ २४ ॥
25 एवं स्तुतस्तदा तेन मन्दपालेन पावकः ।
तुतोष तस्य नृपते मुनेरमिततेजसः ॥ २५ ॥
उवाच चैनं प्रीतात्मा किमिष्टं करवाणि ते ।
तमब्रवीन्मन्दपालः प्राञ्जलिर्हव्यवाहनम् ॥ २६ ॥
प्रदहन्खाण्डवं दावं मम पुत्रान्विसर्जय ।
30 . . . . . ॥ २७ ॥
तथेति तत्प्रतिश्रुत्य भगवान्हव्यवाहनः ।
खाण्डवे तेन कालेन प्रजज्वाल दिधक्षया ॥ २८ ॥